stince přes hodinu policejní; zapraviti jest za žádost tu ve smyslu § 33 zák. ze dne 9. února 1850 poplatek jednoho zlatého jenom jednou; podobně i při licenci jest poplatek jednoho zlatého toliko, byť v licenci obojí žádosti zároveň se vyhovovalo (§ 33 zák. popl.). Vzhledem k tomu a k položce s. 43, lit. b) č. 2 zák. ze dne 13. října 1862 č. 89 ř. z. a pak vzhledem k té okolnosti, že odbývání každé jednotlivé zábavy taneční jeví se býti živnostenským jednáním vyhledávajícím zvláštního úředního povolení, podléhají žádosti o povolení tanečních zábav resp. o licence zábav tanečních pro více dní jednozlatovému kolku za každý den, na který bylo o pořádání žádáno nebo povolení dáno (výnos zem. fin. řed. v Praze ze dne 20. června 1869, časop. Zeitschr. f. Verw. z r. 1869 č. 37 str. 147).

Podniky pohřební.

Podniky pohřební náležejí k živnostem koncesovaným.

I. Provozování této živnosti upraveno jest nařízením min. obch. a min. vnitra ze dne 30. prosince 1885 č. 13 ř. z.; podstatná ustanovení tohoto nařízení jsou: ti, kdož ucházejí se o takovou živnost, mají se vykázati dostatečným všeobecným vzděláním potřebným ku provozování živnosti a splniti mimo to podmínky pro dosažení živností vůbec předepsané. Při propůjčení této živnosti třeba míti na zřeteli místní poměry.

II. Objem oprávnění při podnicích pohřebních může se odnášeti:

1. Ku sprostředkování předmětů, prací a osobních služeb při vystavění mrtvoly, při slavnostech pohřebních, při průvodech a při pohřbu;

2. ku pořízení potřebných předmětů a ku výkonu žádoucích prací a osobních služeb, pokud činnosti tyto nenáleží v obor některé zvláštní koncesované nebo řemeslné živnosti. Ti, kdož ucházejí se o koncesi ku provozování podniku pohřebního, musí dopodrobna ve své žádosti uvésti, jak dalece chtějí se v podniku svém zabývati sprostředkováním, pořizováním, výkonem prací a služeb nezbytných k vystavení mrtvoly, k slavnostem pohřebním, k průvodům pohřebním a ku pohřbu samému.

III. Příslušné úřady.

Koncesi ku provozování podniku pohřebního udílí politický úřad zemský. Chce-li podnikatel prováděti řemeslná opatření spadající v obvod oprávnění živnosti koncesované nebo řemeslné, má si k tomu vymoci žádoucí koncesi, pokud se týká dovolení ku provozování dotyčného podniku na základě průkazu schopnosti (způsobilosti); chce-li však živnost provozovati po továrnicku, musí ji ohlásiti u živnostenského úřadu. Prve než podnikatel počne živnost provozovati, musí předložiti živnostenskému úřadu I. stolice sazbu poplatkovou ve 3 exemplářích k vidování a rovněž i tehdy, když zamýšlí živnost svou změniti. V obchodní jeho místnosti vyvěšen býti musí na místě nápadném jeden exemplář sazby poplatkové, jehož se musí podnikatel přesně držeti při provozování živnosti své.

IV. Dobrozdání komor obchodních a živnostenských:

Podniky pohřební jakožto takové nebyly doposud oprávněny ku dopravě osob pozůstalých po zemřelém, byloť jim pouze dovoleno, aby sprostředkovaly objednání povozů a omnibusů k naznačenému účelu. Citovaným nař. zařaděny podniky pohřební mezi živnosti koncesované a v § 3 sub lit. b) vysloveno, že se »objem oprávnění podniku pohřebního odnášeti může ku pořizování předmětů potřebných a ku výkonu prací a služeb osobních, pokud pořizovaní toto a výkony ty nespadají v objem oprávnění

zvláštní koncesované nebo řemeslné živnosti. Podle toho mohou dotyční žadatelé o koncesi, jakmile této nabyli, dopravovati při pohřbu na vlastních povozech truchlící pozůstalé. (Obch. a živnost. kom. ve Vídni.) Podniky pohřební jsou co do používání kovových a dřevěných rakví, kteréž dodávají u výkonu své koncese, poukázány na dotyčné výrobce a nemají práva zhotovovati samy rakve nebo je dáti natírati a lakovati svými pomocníky; naopak sluší obrátiti se s pracemi těmito na dotyčné řemeslníky. Neboť nepřísluší dle povahy věci podnikům pohřebním právo vyhražené podnikatelům živností v tom záležející, aby mohli ku provedení vlastních výrobků zaměstnati pomocníky jiných živností, jelikož podnik pohřební jeví se být podnikem s právy určitě ohraničenými, dodávání rakví se jen prostředkuje a právo vésti obchod rakvemi nelze rozšířiti na živnostenskou výrobu. Mělo-li by průchod opačné pojímání, stihlo by podnikatele živnosti nezákonné obmezení jich živnostenských práv (rozhod. min. vnitra ve shodě s min. obchodu 1888 č. 15313 a dobrozdání obchod. a živnostenské komory v Chebu).

Podniky veřejně účtující a jich zdanění.

Nový zákon říšský o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896 č. 220 ř. z. hlava II. a prováděcí nařízení k zákonu tomuto ze dne 25. května 1897 č. 124 ř. z. upravují zvláštním způsobem berní povinnosť podniků, které povinny jsou vydávati účty veřejné. Podstatná ustanovení citovaných zákonů jsou následující:

A) Podmět berní.

I. Podniky dani podrobené.

Podle § 83 cit. zák. ze dne 25. října 1896 II. hlava podléhá zvláštní dani výdělkové každý, kdo v královstvích a zemích na říské radě zastoupených provozuje podnik veřejným účtováním povinný. Podniky veřejně účtujícími jsou pak takové podniky, při nichž podnikatel zákonem nebo stanovami vázán jest vydávati občas účty tím způsobem, že účty ty prozkoumají se a uveřejní ve valné hromadě účastníků podnikových, pokud se týká, uveřejní se v listech, nebo předloží se ku prozkoumání a schválení orgánů povolaných ku ochraně veřejných zájmů ku př. úřadu státnímu, samosprávnému, kterýž radí se pravidelně ve veřejném zasedání (ministerstvo, místodržitelství, okresní hejtmanství, říšská rada, zemský sněm atd.). Podniky takovými jsou:

1. podniky výdělkové a to zejména: všechny vlastní společnosti výdělkové jako: společnosti akciové, komanditní společnosti na akcie, těžířstva, pojišťovny kromě pojišťoven vzájemných, veřejné ústavy úvěrní, státní železnice, společenstva výdělková a hospodářská, která obchody své rozšiřují i na nečleny, konečně i spolky založené i na jiných právních základech, pokud jen vyhovují podmínkám dole vytčeným; tak ku př. náleží sem spolky založené dle zákona ze dne 15. listopadu 1867 č. 134 ř. z.;

2. podniky obecně prospěšné a sdružení na hospodářské svépomoci se zakládající, jako společenstva výdělková a hospodářská, která obchody své obmezují jen na své členy, jinaké spolky dle zásady vzájemnosti zřízené, spořitelny a jisté záložny;

5. veřejnoprávní korporace (jako stát, země, obce atd.), dále majetky jistému účelu věnované jako veřejné fondy, nadace a pod (§ 83 cit. zák. a čl. I. cit. nař.)